

Пух А. О.

Студентка 4-го курсу ФСП
НТУУ «КП»

Науковий керівник:
Павленко І.В., к.ю.н, доцент, ФСП
НТУУ «КП»

Психологічне та біологічне у формуванні особистості психопата та серійного вбивці

Психопатія, як стверджують психотерапевти та психологи, не має ніякого відношення до душевної хвороби. Цей стан людини скоріше говорить про неповноцінність особистості яка формує певний стиль поведінки, що суперечить загальноприйнятим нормам. Психопати можуть бути надзвичайно інтелегентними, чарівними людьми, але все це - лише чисто зовнішні прояви. В душі ж повна відсутність почуттів, вони байдужі до потреб і бажань інших людей, зосереджені тільки на власних інтересах, вкрай егоїстичні і егоцентричні. Психопат не здатний співчувати іншому або відчувати до нього душевне тепло. У нього геть відсутні внутрішні принципи, його поведінка може бути абсолютно безвідповідальним. Психопати схильні порушувати соціальні норми і закони, вони, на перший погляд, хоч і живуть звичайним життям, проте в дійсності постійно зайняті пошуком гострих відчуттів. Вони можуть справляти враження сильних людей, здатних на сміливі вчинки, але багато в чому це викликано глибокою байдужістю до оточуючих. За зовнішнім чарівністю зазвичай ховається абсолютна, тотальна холодність. Особистість психопата формується в ранньому дитинстві і практично не змінюється до кінця життя. Причини формування психопатичної особистості в сукупності генетичних особливостей і певного виховання з боку батьків. Генетичні особливості всього лише створюють об'єктивно несприятливі умови, але чи виросте психопатична особистість, насамперед залежить від батьків і навколишнього середовища.

Психопатія - це найбільш важкі, незворотні зміни особистості, що не піддаються медикаментозному і психологічному лікуванню. Цілком природно, що найважчі злочини нерідко скоюють саме психопати. Серед юристів багато років не припиняється суперечка про міру відповідальності психопата за скоєне. З одного боку, психопат не є психічно хворим і йде на злочин свідомо, з іншого - він страждає дефіцитом (недостатністю) особистості, тобто не зовсім повноцінний. Психопати частіше скоюють ретельно сплановані, мотивовані злочини. Вони не одержимі нав'язливою ідеєю і здійснюють вбивства свідомо. Тому в цьому питанні є певні колізії, оскільки лікарі не визнають психопатію як душевну хворобу, хоча дослідження в цій сфері вказують на те, що психопатія є незворотнім процесом руйнування особистості, і вона не піддається ніяким методам лікування.

Також до жорстоких на психологічно не здорових людей, можна віднести серійних вбивць, саме вони керуються до своїх жертв сексуальним потягом та є найбільш нестабільні, та неадекватні в своїй поведінці.

Серійні вбивці - явище поза географічне і поширене в багатьох країнах. Серійний вбивця зазвичай веде подвійне життя: він працює, у нього є сім'я, що не заважає йому ретельно планувати і здійснювати вбивства при повному усвідомленні того, що він робить. «Серійник» відчуває таку ж непереборну фізіологічну потребу до вбивства, як наркоман до наркотику. Серійний вбивця, як правило, не перебуває ні в яких стосунках зі своєю потенційною жертвою. Однак якийсь мотив завжди присутній: наприклад, маніяк шукає певний тип жертви : жінку з довгим чорним волоссям, молодого хлопця з татуванням і т.д. Образ, який він собі нафантазував протягом довгих років. Зазвичай серійні вбивці дуже хитрі і мобільні. Ті з них, які були спіймані, зізнавалися, що зазвичай жертву було знайти так само просто, як випити чашку кави. Серійні вбивці відрізняються неймовірною жорстокістю, вони вбивають довго, витончено гризучи свою жертву.

Користуються зазвичай холодною зброєю, щоб мати можливість фізичного контакту з жертвою і отримати задоволення від її передсмертних конвульсій.

Найяскравішим прикладом серійного вбивці в Україні є :

Чикатило Андрій Романович – вбив приблизно 65 людей, він шукав жертв, які відповідали його вподобанням, зазвичай це були хлопчики у віці від 7 до 16 років, та дівчата у віці від 9 до 17 років. Своїх жертв він гвалтував, а після задоволення своїх потреб в ньому відкривалось нове бажання вбити свою жертву, як правило він користувався ножом, щоб отримати більше задоволення від присмертних мук жертви.

Як формується тип серійного вбивці? Встановлено, що, як правило, всі вони вийшли з неповних або неблагополучних сімей, і у всіх у них було нещасливе дитинство. Батьки серійних вбивць часто відрізняються жорстокістю, а матері - холодністю і відсутністю любові до своєї дитини. Такі діти з раннього віку виявляють садистські нахили по відношенню до тварин. У них дуже рано прокидається сексуальність, яка набуває форми незвичайних еротичних фантазій, яка постійно ними заволодіває. Вбивство, яке він здійснює в зрілому віці, він виношує в своїх фантазіях багато років, з дитячого або юнацького віку. Діти з маніакальними нахилами відрізняються замкнутістю, вони постійно занурені в свій внутрішній світ, нетовариські, багато хто з них до 12-13-річного віку страждають на енурез (нічним нетриманням сечі). Такі діти схильні до піроманії, в багатодітних сім'ях вони часто гвалтують молодших братів і сестер. Існує теорія, що серійні вбивці і самі в дитинстві піддавалися інцесту або були жертвами гвалтівників. Однак дослідження довели, що це - аж ніяк не обов'язкова умова розвитку маніакальної особистості.

Яскравим прикладом становлення особистості жорстким вбивцею, завдяки вихованню та недостатності любові в сім'ї є історія життя Онопрієнка Анатолія Юрійовича, його життя з самого дитинства не склалося. Коли йому було 3 роки його мати померла, у батька була інша сім'я, а Анатолій йому був не потрібен, батько постійно знущався та бив сина. Вихованням до 7 років займалися дід та бабуся, а потім їм довелося віддати Анатолія до дитбудинку, оскільки вони були хворі і не могли більше опікуватись ним. В дитбудинку у нього було надзвичайно складне життя і саме, тяжке дитинство, можливо і вплинуло на те, ким він став в майбутньому.

Серійним вбивцям властива жахлива внутрішня агресія, яка накопичується в їх душі роками. Проте, вона поєднується з величезною жалістю до себе. Маніяки ніколи не визнають себе винними, вони завжди шукають причини скоєного в суспільстві, серед оточуючих. Вони ніби мстять суспільству за своє нещасливе дитинство. Зацькована дитина, обтяжена комплексом неповноцінності, злобою і агресією, виростає з величезною потребою довести, що вона чогось варта. Ненависть до батьків і однолітків поступово переростає в ненависть до суспільства. Вбиваючи, він утверджується як особистість, його приваблює навіть така сумнівна слава, як слава вбивці, і зазвичай, він отримує задоволення від того, що йому вдається тримати суспільство в страху.

Як висновок хочу сказати, що психопати та серійні вбивці люди, яким не вистачило любові чи уваги близьких. Таким особистостям потрібно створити такі умови, щоб вони не несли загрозу для суспільства, але для цього потрібен час та багато досліджень. Гадаю, що ця стаття допоможе хоча б трішки навчитися визначати де здорова людина, а де психопат.